

रोम दर्शन स्थापन करते - क्रमांक तेरा

रोमचे वादविवाद: पशूच्या प्रतिमेच्या अंतिम परीक्षेचे आकलन

Jeff Pippenger

2024-09-01

सध्याच्या विषयाविषयीची आमची समज समाप्तीस नेण्यासाठी, अॅडव्हेंट इतिहासात उद्भवलेल्या विविध वादांचा ओळीनुसार एकत्र विचार करत असताना, आम्ही पाच भविष्यसूचक रेषांतील निवडक वैशिष्ट्ये घेतली आहेत. पहिली रेषा ही शेवटची रेषाही आहे, कारण दोन्ही वाद थेट दानिएल अकराव्या अध्यायाच्या चौदाव्या वचनातील "तुझ्या लोकांतील लुटारू" यावर आधारित होते. आम्ही दानिएलच्या पुस्तकातील उरियाह स्मिथ आणि जेम्स व्हाइट यांच्या वादांचा, तसेच "द डेली" या वादाचा विचार केला. त्यानंतर १९८९ मध्ये दानिएल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने उघडकीस आल्यानंतर उत्तर दिशेच्या राजाविषयी जो वाद उद्भवला, त्याचा विचार केला. नंतर आम्ही योएलच्या पुस्तकातील चार कीटकांचा विचार केला. या प्रत्येक रेषेत आणखी बरेच काही जोडता आले असते, परंतु रोमच्या विषयाशी संबंधित सत्यांना नाकारणाऱ्या भूमिकांना कारणीभूत ठरलेल्या काही विशिष्ट वैशिष्ट्यांना आम्ही केवळ वेगळे करून पाहत आहोत.

पाच इतिहास, परंतु पहिला हाच शेवटचाही असल्यामुळे तो सहा रेषांचे प्रतिनिधित्व करतो. या वादाच्या रेषांसाठी भविष्यवाणीचा संदर्भ अंतिम दिवसांचा आहे; म्हणून या कारणास्तव त्या रेषा पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या काळात लागू केल्या पाहिजेत.

"प्रभूने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की पशूची प्रतिमा कृपाकाल समाप्त होण्यापूर्वी स्थापन केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांचे अनंतकाळचे भविष्य निश्चित केले जाईल...."

"हीच ती परीक्षा आहे जी देवाच्या लोकांनी मुद्रांकित होण्यापूर्वी अनुभवली पाहिजे." Manuscript Releases, volume 15, 15.

पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीची कसोटी, विवादाच्या इतर सहा रेषांप्रमाणेच, रोम या भविष्यवाणीतील विषयासंबंधीची कसोटी आहे. देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जाण्यापूर्वी जी महान कसोटी येते, ती म्हणजे रोमी पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीविषयीची कसोटी होय. तो पशू म्हणजे पोपसत्तेची शक्ती आहे, आणि निकट येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याकडे प्रगती करीत असताना संयुक्त संस्थाने पोपसत्तेच्या शक्तीची एक प्रतिमा निर्माण करतात.

"संयुक्त संस्थानांनी पशूची प्रतिमा निर्माण करण्यासाठी, धार्मिक सत्तेने नागरी शासनावर असा ताबा मिळवला पाहिजे की राज्याची सत्ता देखील चर्चकडून तिची स्वतःची उद्दिष्टे साध्य करण्यासाठी वापरली जाईल." The Great Controversy, 443.

संयुक्त राज्यांतील तो रविवारचा कायदा हे दर्शवितो की श्वापदाची प्रतिमा संयुक्त राज्यांमध्ये पूर्णपणे घडविली गेली आहे.

"परंतु लौकिक सत्तेच्या बळावर धार्मिक कर्तव्याची अंमलबजावणी करण्याच्या त्या कृतीतच, चर्च स्वतःच पशूच्या प्रतिमेची रचना करतील; म्हणून संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवारपालनाची सक्ती ही पशू व त्याच्या प्रतिमेच्या उपासनेची सक्ती ठरेल." The Great Controversy, 449.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थानांत पशूची प्रतिमा पूर्णपणे घडून आलेली असते, आणि त्या वेळी संयुक्त संस्थाने देवापासून पूर्णपणे विच्छिन्न होतात, आणि संपूर्ण जगाला पशूची प्रतिमा निर्माण करण्यास भाग पाडण्याचे आपले भविष्यसूचक कार्य सुरू करतात. संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सैतान जगातील राष्ट्रांना

पशूची अशी प्रतिमा निर्माण करण्याची प्रक्रिया पुन्हा करावयास प्रवृत्त करण्याच्या आपल्या अद्भुत कार्यास आरंभ करतो, जी जगातील सर्व राष्ट्रांना व्यापून टाकते.

“देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पापसत्तेच्या संस्थेची अंमलबजावणी करणाऱ्या जाहीरनाम्यामुळे, आपला देश स्वतःला पूर्णपणे नीतीमत्त्वापासून तोडून टाकील. जेव्हा प्रोटेस्टंटवाद त्या दरीपलीकडे आपला हात पुढे करून रोमन सत्तेचा हात धरेल, जेव्हा तो त्या अथांग खोल दरीवरून पुढे जाऊन अध्यात्मवादाशी हातमिळवणी करील, जेव्हा या त्रिविध ऐक्याच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रोटेस्टंट आणि प्रजासत्ताक शासन म्हणून आपल्या राज्यघटनेतील प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपसत्ताक असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रदर्शनाची वेळ आली आहे आणि अंत जवळ आला आहे.”
Testimonies, volume 5, 451.

संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी, सैतान, संयुक्त संस्थानांबरोबर सहकार्य करून, प्रत्येक राष्ट्रास संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुकरण करण्यास भाग पाडील—म्हणजेच चर्च व राज्य यांची एक व्यवस्था निर्माण करण्यास, आणि रविवारच्या उपासनेची सक्तीने अंमलबजावणी करण्यास.

“सैतान पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसविण्यासाठी चमत्कार करील. मरण पावलेल्यांचे सोंग उभे करून अध्यात्मवाद आपले कार्य करील. ज्या धार्मिक मंडळ्या देवाच्या इशान्याचे संदेश ऐकण्यास नकार देतील, त्या प्रबळ भ्रमाखाली येतील, आणि संतांवर छळ करण्यासाठी नागरी सत्तेशी एकरूप होतील. प्रोटेस्टंट चर्चस पोपसत्तेशी एकरूप होऊन देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांचा छळ करतील. हीच ती सत्ता आहे जी छळाच्या महान व्यवस्थेची रचना करते, जी मनुष्यांच्या विवेकबुद्धीवर आध्यात्मिक अत्याचार चालवील.”

“‘त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि तो अजगरासारखा बोलला.’ देवाच्या कोकऱ्याचे अनुयायी असल्याचा दावा करित असतानाही, मनुष्य अजगराच्या आत्म्याने भारलेले होतात. ते स्वतःला नम्र व विनम्र असल्याचे घोषित करतात; परंतु ते सैतानाच्या आत्म्याने बोलतात आणि कायदे करतात, आणि आपल्या कृत्यांद्वारे ते जे असल्याचा दावा करतात त्याच्या नेमके उलट असल्याचे दाखवतात. ही कोकरासारखी सत्ता देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्यांवर आणि येशू ख्रिस्ताची साक्ष असलेल्यांवर युद्ध करण्यासाठी अजगराशी एकरूप होते. आणि सैतान प्रोटेस्टंट आणि पोपमतवादी यांच्याशीही एकजूट करतो, त्यांच्याबरोबर या जगाचा देव म्हणून कार्य करित, मनुष्यांना जणू ते त्याच्या राज्याचे प्रजाजन आहेत अशा रीतीने निर्देश देतो, आणि त्यांना आपल्या इच्छेनुसार हाताळणे, राज्य करणे व नियंत्रणात ठेवणे हेच त्याचे उद्दिष्ट असते.”

“जर मनुष्य देवाच्या आज्ञांना पायदळी तुडविण्यास संमती देत नसतील, तर अजगराचा आत्मा प्रकट होतो. त्यांना कैद केले जाते, परिषदांसमोर उभे केले जाते, आणि दंड ठोठावला जातो. ‘तो लहान आणि मोठे, श्रीमंत आणि गरीब, स्वतंत्र आणि दास, सर्वांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक चिन्ह घेण्यास भाग पाडतो’ [प्रकटीकरण 13:16]. ‘आणि त्याला त्या पशूच्या प्रतिमेस प्राण देण्याचा अधिकार देण्यात आला, म्हणजे त्या पशूची प्रतिमा बोलेलही, आणि जे जे त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांचा वध व्हावा असे करतील’ [verse 15]. अशा प्रकारे सैतान यहोवाच्या विशेषाधिकारांवर बळकावून अधिकार गाजवितो. पापाचा मनुष्य देवाच्या आसनावर बसतो, स्वतःला देव असल्याचे घोषित करतो, आणि देवापेक्षाही वरचढपणे वागतो.” Manuscript Releases, volume 14, 162.

पोपसत्ताच ते पशू आहे, संयुक्त राष्ट्रसंघ हा अजगर आहे, आणि संयुक्त राज्ये हा खोटा संदेष्टा आहे. जो कोणी ख्रिस्तविरोधकाच्या अर्थाविषयी गोंधळून जातो—जो सैतान आणि सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी, रोमचा पोप, हे दोन्ही आहे—तो शेवटी ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूने उभा राहील.

युनायटेड स्टेट्स हा पापाचा मनुष्य नाही. पापाचा मनुष्य हा ख्रिस्तविरोधी आहे, आणि तो सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी आहे. पृथ्वीच्या सिंहासनावर पोपसत्तेला बसविणारे सामर्थ्य आणि पोपसत्ता यांची गल्लत करणे, हे सत्यावर प्रेम नसल्याचा पुरावा आहे, असे पौल दर्शवितो. दुसरे थेस्सलनीकाकरांस अध्याय दोनमध्ये मांडल्याप्रमाणे,

पोपसत्तेची शक्ती प्रकट व्हावी यासाठी, जोपर्यंत मूर्तिपूजक रोम दूर करण्यात आले नव्हते तोपर्यंत पोपसत्तेच्या शक्तीला आवर घालणाऱ्या मूर्तिपूजक रोमच्या भविष्यसूचक संबंधास नाकारणे, म्हणजे पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावास नाकारणे आणि अपवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावास स्वीकारणे होय, ज्याला पौल प्रबळ भ्रम असे संबोधतो. असे असले तरी, प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने ते ज्या काळात जगले त्या काळापेक्षा शेवटच्या दिवसांविषयी अधिक थेटपणे भाष्य केले.

“प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा आमच्या काळासाठी अधिक बोलले, म्हणून त्यांची भविष्यवाणी आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.’ 1 Corinthians 10:11. ‘Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.’ 1 Peter 1:12....”

“बायबलने या शेवटच्या पिढीसाठी आपले खजिने साठवून ठेवले आहेत आणि एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर घडामोडी या शेवटच्या दिवसांत मंडळीत पुनःपुन्हा घडल्या आहेत आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

पगन रोम आणि दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांसमधील पापाचा मनुष्य हे अखेरच्या दिवसांतील संयुक्त संस्थाने आणि पापल रोम यांचे प्रतिनिधित्व करतात. या सत्याचा गैरसमज करणे म्हणजे, इतर गोष्टींबरोबरच, एखादी व्यक्ती जरी “प्रकार आणि प्रतिप्रकार” या तत्त्वावर आपला खाजगी अर्थनिर्णय आधारलेला असल्याचा दावा करीत असली, तरी तिला प्रत्यक्षात “प्रकार आणि प्रतिप्रकार” यांचे आकलन नाही, हे दाखवून देणे होय. पवित्र इतिहासात संयुक्त संस्थानांचे अनेक सत्तांनी प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण केले आहे. इस्राएलची उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्ये असोत, मेडो-पर्शियन साम्राज्य असो, किंवा सदोम व इजिप्त यांच्या द्वारे दर्शविले गेलेले नास्तिक फ्रान्स असो, प्रत्येक दोन-शिंंगांचे सामर्थ्य अखेरच्या दिवसांतील संयुक्त संस्थानांचे प्रतिनिधित्व करते.

संयुक्त संस्थाने जेव्हा पशूची प्रतिमा आणि पशूसाठी प्रतिमा निर्माण करतात, त्या कालखंडाचे रूपक दानियेल दोनमधील लोखंड व मातीद्वारे, तसेच दानियेल आठमधील नर व मादी अशा स्वरूपात प्रकट होणाऱ्या लहान शिंगाद्वारे, आणि कर्मेल पर्वतावरील एलियाच्या साक्षीमध्ये बाळाचे संदेष्टे व उपवनाचे याजक यांच्याद्वारे दर्शविण्यात आले आहे. हेरोदाच्या मद्यधुंद वाढदिवसाच्या मेजवानीच्या साक्षीमध्ये सलोमे संयुक्त संस्थानांचे रूपक ठरते. पर्गमुस हे संयुक्त संस्थानांचे रूपक आहे आणि ते त्या तडजोडीची ओळख करून देते जी थ्यातिराकडे घेऊन जाते; थ्यातिरा हे शेवटच्या दिवसांतील पोपसत्तेचे रूपक आहे.

इ.स. 496 मधील फ्रँक्सचा राजा क्लोव्हिस हा रोनाल्ड रेगनच्या काळातील संयुक्त संस्थानांचे प्रतिरूप दर्शवितो. इ.स. 533 मधील जस्टिनियन रविवारीच्या कायद्यापूर्वीच्या डोनाल्ड ट्रम्पचे प्रतिनिधित्व करतो. प्रत्येक प्रतिरूपात संयुक्त संस्थाने अखेरच्या दिवसांतील पोपसत्तेला अधीनतेने नतमस्तक होणाऱ्या शक्तीचे प्रतिनिधित्व करतात. जी शक्ती अधीनतेने नतमस्तक होते ती रोमाला मानप्रणाम अर्पण करणारी म्हणून दर्शविली आहे. ‘मानप्रणाम’ या कृतीमध्ये मस्तक असलेल्या राजापुढे नतमस्तक होणे समाविष्ट आहे.

हे दाखविण्यात आले आहे की मेंढरासारखी शिंगे असलेल्या पशूद्वारे दर्शविलेली सत्ता म्हणजे संयुक्त संस्थाने होय, आणि ही भविष्यवाणी तेव्हा पूर्ण होईल जेव्हा संयुक्त संस्थाने रविवारी पालनाची सक्ती करतील—ज्याला रोम तिच्या सर्वोच्चत्वाची विशेष कबुली मानते. परंतु पोपसत्तेला अर्पिल्या जाणाऱ्या या आदरांजलीत संयुक्त संस्थाने एकटी असणार नाहीत. ज्या देशांनी कधीकाळी रोमचे अधिराज्य मान्य केले होते, त्या देशांतील तिचा प्रभाव अजूनही नष्ट होण्यापासून फार दूर आहे. आणि भविष्यवाणी तिच्या सामर्थ्याच्या पुनर्स्थापनेची पूर्वसूचना देते. ‘मी त्याच्या मस्तकांपैकी एक जणू मरणास घाव घातल्यासारखे पाहिले; आणि त्याचा प्राणघातक घाव बरा

झाला: आणि सर्व जग त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने गेले.' पद ३. त्या प्राणघातक घावाचा प्रहार १७९८ मध्ये पोपसत्तेच्या पतनास सूचित करतो.

यानंतर, संदेष्टा म्हणतो, "त्याचा घातक घाव बरा झाला: आणि सर्व जग त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने गेले." पौल स्पष्टपणे सांगतो की "पापाचा मनुष्य" दुसऱ्या आगमनापर्यंत टिकून राहिल. 2 Thessalonians 2:3-8. काळाच्या अगदी समाप्तीपर्यंत तो फसवणुकीचे कार्य पुढे चालू ठेविले. आणि प्रकटीकरणकर्ता, पोपसत्तेकडे निर्देश करून, असेही घोषित करतो: "पृथ्वीवर राहणारे सर्वजण त्याची उपासना करतील, ज्यांची नावे जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत." Revelation 13:8. जुन्या आणि नव्या अशा दोन्ही जगांत, पोपसत्तेला रविवार संस्थेला दिलेल्या सन्मानामध्ये आदरांजली प्राप्त होईल; आणि ती संस्था केवळ रोमन चर्चच्या अधिकारावरच आधारलेली आहे." The Great Controversy, 578.

शेवटचे वाक्य आणखी अधिक पुरावा देते की सिस्टर व्हाईट यांनी "जुने जग" हा उल्लेख युरोपचे प्रतिनिधित्व करणारा, आणि "नवे जग" हा उल्लेख अमेरिकांचे प्रतिनिधित्व करणारा असा समजला होता. असे असता, संयुक्त संस्थाने ही अशी सत्ता ठरते की जी पापल सत्तेला मान अर्पिते आणि उर्वरित जगालाही तसेच करण्यास भाग पाडते. यावरून संयुक्त संस्थाने ही पापल सत्तेच्या निर्देशांच्या अधीन असल्याचे ओळखले जाते. यश्याने "मस्तक" समजून घेण्यावरील केलेली ओळख आणि भर, स्थिर केले जाण्यासाठी आवश्यक असल्याचे दर्शवितो, त्याचा दैवी हेतू असा आढळतो की "मस्तक" हे प्रतीक बाह्य भविष्यवाणीची रेषा समजून घेण्यासाठी, तसेच आंतरिक भविष्यवाणीची रेषा समजून घेण्यासाठीही एक किल्ली ठरते.

कारण सीरियाचे शिर दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे शिर रजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम चुरडला जाईल, म्हणजे तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्राईमचे शिर शोमरोन आहे, आणि शोमरोनचे शिर रमल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निश्चितच तुम्ही स्थिर राहणार नाही. यशया 7:8, 9.

अंतकाळात, म्हणजे ज्या वेळी प्रत्येक संदेष्ट्याची साक्ष प्रभावी असते, त्या वेळी "तुझ्या लोकांतील लुटारू" दृष्टांत स्थापन करतात. भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकारावर, आणि हबक्कूकच्या दोन पवित्र पत्रकांवर दर्शविलेल्या अँडव्हेटिझमच्या मूलभूत सत्यांशी सुसंगत राहून, "लुटारू" हे रोमचे प्रतीक आहेत. इ.स.पू. २०० मध्ये जेव्हा पगान रोमने इतिहासात प्रथमच स्वतःला अंतर्भूत केले, तेव्हा त्यांनी अंतकाळातील आधुनिक रोमचे प्रतिरूप दाखविले. ही भविष्यसूचक सत्यता अंतकाळातील भविष्यसूचक दृष्टांत स्थापन करते, आणि जर तुम्ही हे पाहण्यास नकार दिलात की आधुनिक रोमचे "मस्तक" म्हणजे पोपशाही सत्ता आहे, तर निश्चितच तुम्ही स्थिर केले जाणार नाही.

"जगत वादळे, युद्धे आणि मतभेद यांनी भरलेले आहे. तरीदेखील एका मस्तकाखाली—पापल सत्तेखाली—लोक त्याच्या साक्षीदारांच्या व्यक्तीत देवाचा विरोध करण्यासाठी एकत्र येतील." टेस्टिमोनीज, खंड ७, १८२.

जर तुम्हाला ऐकण्यासाठी कान असतील, तर तुम्हाला हे समजेल की ख्रिस्ताच्या युगातील यहुद्यांची एक मुख्य चूक अशी होती की त्यांनी "छाया"लाच "वास्तव" समजले. कूसापूर्वी आणि कूसानंतरच्या यहुद्यांनी त्यांच्या उपासना-पद्धतीतील प्रतिरूपांवर विश्वास ठेवला, आणि प्रतिरूपाच्या परिपूर्ण पूर्ततेस नाकारले. त्यांनी असा युक्तिवाद केला की "छाया"च "वास्तव" आहे; आणि असे करत असताना त्यांनी प्रेरित अभिलेखात शेवटच्या दिवसांतील अशा एका लोकसमूहाची नोंद ठेवून दिली, जो देखील छायेलाच वास्तव म्हणून ओळखेल.

जेव्हा संयुक्त संस्थाने पशूची प्रतिमा निर्माण करतात, तेव्हा ते पशूची छाया निर्माण करीत असतात. ते तत्त्वाच्या छायेची निर्मिती करीत असतात, कारण प्रतिमा ही एक प्रकाररूपता असते. आधुनिक रोमच्या प्रतीक म्हणून, जेव्हा संयुक्त संस्थाने पशूची प्रतिमा निर्माण करतात तेव्हा त्यांची ओळख पटविणे, हे प्राचीन इस्राएलने महान प्रतिरूपाचा केलेला नकार आणि वधस्तंभारोपण यांच्याशी समांतर ठरते.

जे लोक ही दोषपूर्ण धारणा शिकवितात की संयुक्त संस्थाने हे “तुड्या लोकांचे दरोडेखोर” आहेत, ते प्रकार आणि प्रतिरूप यांच्या उपयोगाविषयी फार बोलतात; आणि ते वारंवार संयुक्त संस्थानांची ओळख पशूच्या प्रतिमेशी करतात, आणि कशाच्यातरी रीतीने असा विचार करतात की संयुक्त संस्थानांची पशूच्या प्रतिमेप्रमाणे ओळख पटविल्यानेच संयुक्त संस्थाने “दरोडेखोर” आहेत हे सिद्ध होते. जर त्यांनी खरोखरच स्वतःला “प्रकार आणि प्रतिरूप” यांच्या मूलभूत तत्त्वांच्या अधीन होऊ दिले असते, तर ते लवकरच पाहिले असते की देवाच्या वचनात पुन्हा पुन्हा प्रतिरूपित झालेली संयुक्त संस्थानांची भविष्यवाणीतील भूमिका ही संयुक्त संस्थानांची ओळख अशा शक्तीप्रमाणे करून देते जी पोपसत्तेच्या अधिकाराच्या अधीन आहे. ते पाहिले असते की संदर्भबिंदू म्हणून पशू नसताना, अस्तित्वातच नसलेल्या पशूच्या प्रतिमेशी ओळख जोडणे निरर्थक आहे. पशूची प्रतिमा नेमकी काय आहे हे ठरवू शकणारी एकमेव गोष्ट म्हणजे पशू स्वतःच; कारण आरशातील दर्शनात पोपसत्तेची शक्तीच ती प्रतिमा स्थापन करते.

संयुक्त संस्थानांनी पशूची प्रतिमा निर्माण करण्याविषयीच्या भविष्यवाणीतील समांतर रेषा ती आहे, जेव्हा खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाचे शिंग ख्रिस्ताची प्रतिमा निर्माण करते. त्या निर्मितीची विशिष्ट ओळख दानियेल अध्याय दहामध्ये करून देण्यात आली आहे, जेव्हा दानियेल “मराह” हे दर्शन पाहतो; ते म्हणजे “आरशातील” दर्शन होय. दानियेल त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे ख्रिस्ताकडे पाहतात, आणि असे करताना ते ख्रिस्ताचे चरित्र प्रतिबिंबित करतात. जर ख्रिस्ताचे दर्शन दानियेलासमोर सादर केले गेले नसते, तर त्याला ख्रिस्ताचे चरित्र प्रतिबिंबित करणे अशक्य झाले असते. एक लाख चव्वेचाळीस हजार, ज्यांचे प्रतिनिधित्व अध्याय दहामध्ये दानियेल करतो, यांनी अंतःकरणात ख्रिस्ताची प्रतिमा निर्माण करण्यासाठी त्याचे चरित्र पाहिले पाहिजे. पाहत राहिल्याने ते परिवर्तित होतात.

परंतु आपण सर्व, उघड्या मुखाने आरशात प्रभूचे तेज न्याहाळत असल्याप्रमाणे, प्रभूच्या आत्म्याद्वारे त्याच प्रतिमेत तेजापासून तेजाकडे रूपांतरित होत आहोत. २ करिंथकरांस ३:१८.

दहाव्या अध्यायात दानिएलने पाहिलेल्या “marah” दर्शनाची हिब्रू व्याख्या अशी आहे: “दर्शन; तसेच (कारणार्थाने) आरसा: —आरसा, दर्शन.” मागील वचनात “glass” असा अनुवाद केलेला ग्रीक शब्द म्हणजे स्वतःचे प्रतिबिंब पाहणे, म्हणजे परावर्तित झालेले पाहणे (लाक्षणिक अर्थाने): —आरशात पाहिल्याप्रमाणे पाहणे.

याकोब देखील आरशाशी संबंधित सत्याची एक रेषा पुढे मांडतो.

कारण जो कोणी वचन ऐकणारा आहे, पण ते आचरण करणारा नाही, तो आरशात आपला नैसर्गिक चेहरा पाहणाऱ्या मनुष्यासारखा आहे; कारण तो स्वतःकडे पाहतो, आणि निघून जातो, व लगेचच आपण कसा मनुष्य होतो हे विसरून जातो. परंतु जो कोणी स्वातंत्र्याच्या परिपूर्ण नियमात एकटक पाहतो आणि त्यात निरंतर राहतो, तो विसराळू ऐकणारा नव्हे, तर कार्य करणारा असल्यामुळे, तो मनुष्य आपल्या कृतीत धन्य होईल. याकोब 1:23-25.

जर आपण सत्यावर प्रेम करीत असू, आणि त्यामुळे वचनाचे कर्ते असू, तर आपण ज्यात पाहतो तो आरसा स्वातंत्र्याच्या परिपूर्ण नियमाचा असतो; परंतु जर आपण सत्यावर प्रेम करीत नसलो, आणि त्यानंतर आपण स्वतःच्या मार्गाने गेलो, जसे दानियेलाबरोबरचे लोक पळून गेले तेव्हा गेले, तर तो आरसा केवळ आपल्या स्वतःच्याच प्रतिबिंबाचे दर्शन घडवितो.

“देवाचा नियम हा आरसा आहे, जो मनुष्य जसा आहे तसा त्याचे संपूर्ण प्रतिबिंब दाखवितो आणि त्याच्यासमोर योग्य प्रतिरूप उभे करतो. काहीजण या चित्रापासून दूर वळतील आणि ते विसरून जातील, तर इतर काही नियमाविरुद्ध अपमानकारक विशेषणे वापरतील, जणू त्यामुळे त्यांच्या स्वभावदोषांचा उपचार होईल. तरीही, नियमाने दोषी ठरविले गेलेले काही इतरजण आपल्या अपराधांबद्दल पश्चात्ताप करतील आणि ख्रिस्ताच्या गुणवत्तेवरील विश्वासाद्वारे ख्रिस्ती स्वभाव परिपूर्ण करतील.” Faith and Works, 31.

दानीएलने आरशातील दर्शनात स्वतःला पाहिले नाही; त्याने ख्रिस्ताला पाहिले, जो याकोबाच्या स्वातंत्र्याच्या परिपूर्ण नियमाचे परिपूर्ण प्रतिरूप आहे.

“पृथ्वीवरील ख्रिस्ताचे जीवन हे दैवी नियमशास्त्राचे परिपूर्ण प्रतिबिंब आहे. त्याच्यामध्ये जीवन, आशा आणि प्रकाश आहे. त्याच्याकडे पाहा, आणि तुम्ही त्याच प्रतिमेत रूपांतरित व्हाल, स्वभावापासून स्वभावाकडे.”
Signs of the Times, May 10, 1910.

पशूची प्रतिमा त्या पशूचे प्रतिबिंब दाखविते, आणि पशूच्या प्रतिमेची उभारणी ही देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय होईल. जेव्हा प्रोटेस्टंट मंडळ्या संयुक्त संस्थानांच्या सरकारवर नियंत्रण मिळवतील, तेव्हा त्या चर्च-राज्य व्यवस्थेची एक प्रतिमा उभारतील, ज्याचा उपयोग पोपसत्तेने नेहमीच केला आहे. त्याच कालखंडात ख्रिस्ताची प्रतिमा त्याच्या अंतिम-दिवसांच्या लोकांमध्ये प्रकट केली जाईल. तरीही, जे दानियेलाबरोबर होते त्यांनी ते दर्शन पाहिले नाही, कारण ते त्या दर्शनापासून पळून गेले.

ख्रिस्ताच्या प्रतिमेची घडण उपासकांच्या दोन वर्गांचे प्रकटीकरण निर्माण करते. एक वर्ग प्रतिबिंबाच्या तत्त्वाला नाकारतो. प्रतिबिंबाचे तत्त्व आरशाद्वारे दर्शविले जाते, कारण ख्रिस्त आध्यात्मिक स्वर्गीय सत्यांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी प्रत्यक्ष भौतिक पृथ्वीवरील गोष्टींचा उपयोग करतो.

“ख्रिस्ताच्या दृष्टांतांद्वारे केलेल्या शिक्षणात त्याच्या स्वतःच्या जगासाठीच्या मिशनमध्ये दिसणारे तेच तत्त्व दिसून येते. आपण त्याच्या दैवी स्वभावाशी आणि जीवनाशी परिचित व्हावे म्हणून, ख्रिस्ताने आपला स्वभाव धारण केला आणि तो आमच्यामध्ये वास करू लागला. देवत्व मानवतेत प्रकट झाले; अदृश्य गौरव दृश्यमान मानवी रूपात उघड करण्यात आला. मनुष्यांना ज्ञात असलेल्या गोष्टींद्वारे अज्ञाताविषयी शिकता येऊ लागले; स्वर्गीय गोष्टी पृथ्वीवरील गोष्टींद्वारे प्रकट करण्यात आल्या; देव मनुष्यांच्या साम्यरूपात प्रकट झाला. तसेच ख्रिस्ताच्या शिक्षणातही होते: अज्ञात गोष्ट ज्ञात गोष्टींद्वारे स्पष्ट करण्यात आली; दैवी सत्ये त्या पृथ्वीवरील गोष्टींद्वारे, ज्यांच्याशी लोक सर्वाधिक परिचित होते.”

“पवित्र शास्त्र म्हणते, ‘हे सर्व येशूने लोकसमुदायाला दृष्टांतांनी सांगितले; ... जेणेकरून संदेष्ट्याद्वारे सांगितलेले पूर्ण व्हावे, असे म्हणत, मी माझे मुख दृष्टांतांनी उघडीन; जगाच्या स्थापनेपासून गुप्त ठेवलेल्या गोष्टी मी प्रकट करीन.’ मत्तय 13:34, 35. नैसर्गिक गोष्टी या आध्यात्मिक गोष्टींसाठी माध्यम होत्या; निसर्गातील गोष्टी आणि त्याच्या श्रोत्यांच्या जीवनातील अनुभव यांचा लिखित वचनातील सत्यांशी संबंध जोडण्यात आला होता. अशा प्रकारे नैसर्गिक राज्यापासून आध्यात्मिक राज्याकडे नेऊन, ख्रिस्ताचे दृष्टांत हे त्या सत्यसाखळीतील कड्या आहेत, जी मनुष्याला देवाशी, आणि पृथ्वीला स्वर्गाशी, जोडते.” ख्रिस्ताचे दृष्टांत, 17.

प्रतिबिंबनाचे आध्यात्मिक तत्त्व ख्रिस्ताचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या आरशात पाहण्याद्वारे सिद्ध होते; आणि “माराह” दर्शन हे कारणकारक दर्शन असल्यामुळे, आरशातील ख्रिस्ताची प्रतिमा मानवजातीत ख्रिस्ताची प्रतिमा उत्पन्न करते.

संयुक्त संस्थानेच दर्शनाची स्थापना करतात, असा दावा करणे म्हणजे दानिएलच्या प्रतिमेनेच ख्रिस्ताची स्थापना केली, असा दावा करणे होय. ख्रिस्तच आपल्या स्वभाव व कार्याच्या दर्शनाची स्थापना करतो, आणि ख्रिस्तविरोधीच त्याच्या स्वभाव व कार्याच्या दर्शनाची स्थापना करतो. दर्शन तेच आहे जे आरशात प्रतिबिंबित होते, आणि दर्शनाची स्थापना लुटारूंनी केली जाते. एखाद्या पशूच्या प्रतिमेबाबत, ती प्रतिमा म्हणजेच प्रत्यक्ष पशू आहे असे ओळखून गैरसमज केल्यास, समांतर रेषा निर्माण होतात.

अपरिवर्तित मनुष्य आरशात स्वतःकडे पाहतो; किंवा देवाचा नियम त्याला दिसला तरी, त्याच्या मागण्यांपासून सुटण्याच्या प्रयत्नात तो त्या नियमाचा तिरस्कार करतो. परिवर्तित मनुष्य पाहण्याच्या आरशात ख्रिस्ताला आणि त्याच्या नियमाला पाहतो. संयुक्त संस्थाने पोपसत्तेकडे पाहून आणि तिची प्रतिकृती निर्माण करून पोपसत्तेचे एक प्रतिरूप घडविते. ख्रिस्तविरोधकाची प्रतिकृती संयुक्त संस्थानांद्वारे निर्माण केली जाते.

लूसिफरला देवाच्या राजकीय आणि धार्मिक सिंहासनांवर बसण्याची इच्छा होती.

हे प्रभातपुत्र लूसिफर, तू स्वर्गातून कसा पडलास! राष्ट्रांना दुर्बल करणारा तू भूमीवर कसा तोडून टाकला गेलास! कारण तू आपल्या अंतःकरणात म्हटलेस, “मी स्वर्गात चढून जाईन; मी देवाच्या तारकांपेक्षा माझे सिंहासन उंच

करीन; मी उत्तर दिशेच्या टोकांवर, सभेच्या पर्वतावरही बसून राहीन; मी मेघांच्या उंचीवर चढून जाईन; मी परात्परासारखा होईन." यहजेकेल 14:12-14.

सैतान हाच ख्रिस्तविरोधी आहे, आणि पोपसत्ताही तशीच आहे. पोपसत्ता चर्चमध्ये आसनस्थ झाली आणि युरोपच्या राजकीय सिंहासनांवर राज्य करू लागली. दानिएल अध्याय दहाचा कारणकारी आरसा, जेव्हा त्याच्या आत्मिक अनुप्रयोगात पाहिला जातो, तेव्हा जो कोणी त्याकडे पाहतो त्याचे ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत रूपांतर करतो. ते सत्य ख्रिस्तविरोधीच्या रेषेवर अधिराज्य गाजवते. जेव्हा एखादे राष्ट्र किंवा एखादी व्यक्ती त्या आरसादर्शी दर्शनात पाहते, तेव्हा ते कारणकारी परिणाम उत्पन्न करते, कारण ते त्याची प्रतिमा पाहणाऱ्या त्या व्यक्तीमध्ये किंवा राष्ट्रात पुनरुत्पन्न करते; आणि त्यामुळे ख्रिस्ताची प्रतिमा किंवा पशूची प्रतिमा यांपैकी एक निर्माण होते. हे दानिएलमध्ये दर्शविलेल्या त्याच परिणामाशी समांतर आहे. दानिएलसाठी दर्शन स्थापन करणारा ख्रिस्त होता, आणि जेव्हा संयुक्त संस्थाने पशूची प्रतिमा निर्माण करतात, तेव्हा त्या राष्ट्रासाठी दर्शन स्थापन करणारा ख्रिस्तविरोधी असतो.

पुढील लेखात आपण हे विचार पुढे चालू ठेवू.